

ПРИМЉЕНО: 14.07.2026

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
14. јул 2026. године
Београд

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
01	02-2407/26		

**ПРЕДСЕДНИЦИ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 107. став 1. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, број 98/2006 и 115/2021), члана 40. став 1. тачка 1. Закона о народној скупштини („Службени гласник РС“, број 9/2010) и члана 150. став 1. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС“, број 20/2012 – пречишћен текст) подносимо **ПРЕДЛОГ РЕЗОЛУЦИЈЕ О ГЕНОЦИДУ У СРЕБРЕНИЦИ**, са предлогом да се узме у претрес.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Ахмедин Шкријељ

Минела Календер

Шаип Камбери

ПРЕДЛОГ

Полазећи од Резолуције Генералне скупштине Уједињених нација 78/282 о Међународном дану промишљања и сећања на геноцид у Сребреници 1995. године од 23. маја 2024. године,

Истичући приврженост духу и нормама Универзалне декларације Уједињених нација о људским правима, Међународног пакта о грађанским и политичким правима, Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, Допунских протокола уз Женевске конвенције од 12. августа 1949. године, Конвенције о спречавању и кажњавању злочина геноцида и Римског статута Међународног кривичног суда,

Поштујући правоснажне пресуде Међународног кривичног трибунала за бившу Југославију, Међународног резидуалног механизма за кривичне судове и пресуду Међународног суда правде од 26. фебруара 2007. године,

Руководећи се потребом осигурања трајног и стабилног мира и враћања поверења између држава и народа на простору бивше СФРЈ,

Потврђујући опредељеност за поштовање територијалног интегритета и суверенитета Босне и Херцеговине, као и других држава у региону,

Имајући у виду значај суочавања с прошлошћу ради обнове поверења између српског и бошњачког народа, као и међу другим народима на простору бивше СФРЈ,

Недвосмислено осуђујући геноцид, етничко чишћење, ратне злочине, злочине против човечности и употребу силе ради остваривања политичких циљева,

Изражавајући најдубљи пијетет према свим жртвама геноцида, ратних и других злочина на простору бивше СФРЈ и препознајући претњу коју говор мржње и злочини из мржње представљају за националну и регионалну безбедност,

Наглашавајући да је кривична одговорност за геноцид и друге међународне злочине индивидуална и да се не може приписивати било којем народу, етничкој, верској или другој заједници као целини, уз разликовање индивидуалне кривичне одговорности од међународноправне одговорности државе у обиму утврђеном правоснажним одлукама надлежних међународних судова,

Афирмишући дијалог, међусобно поштовање, универзалне вредности људских права и мирну коегзистенцију насупрот мржњи, антагонизму и конфронтацији,

Позивајући се на Декларацију Народне скупштине Републике Србије о осуди злочина у Сребреници од 31. марта 2010. године („Службени гласник РС”, број 20/2010) и потребу њеног усклађивања с накнадно усвојеним релевантним међународним документима и правоснажним пресудама,

Народна скупштина Републике Србије, на основу члана 99. став 1. тачка 7. и став 3. Устава Републике Србије и члана 8. став 1. Закона о Народној скупштини, доноси

РЕЗОЛУЦИЈУ

О ГЕНОЦИДУ У СРЕБРЕНИЦИ

1. Народна скупштина Републике Србије најстроже осуђује геноцид почињен над Бошњацима у Сребреници у јулу 1995. године, утврђен правоснажним пресудама надлежних међународних судова.

2. Народна скупштина потврђује да се српском народу, као целини, не може приписати колективна одговорност за геноцид и друге злочине.

Народна скупштина осудом геноцида у Сребреници отклања и колективну одговорност са будућих генерација српског народа.

Кривична одговорност је индивидуална и може бити утврђена искључиво у поступку пред надлежним судом, у односу на лица која су злочине наредила, организовала, извршила, подстрекавала, помагала или за њих одговарају по другом основу предвиђеном домаћим или међународним кривичним правом.

3. Република Србија обележава 11. јул као Међународни дан промишљања и сећања на геноцид у Сребреници, у складу са Резолуцијом Генералне скупштине Уједињених нација 78/282.

4. Народна скупштина Републике Србије изражава најдубље саучешће породицама жртава и упућује извињење због повреде обавеза Републике Србије у погледу спречавања и кажњавања геноцида, сходно пресуди Међународног суда правде од 26. фебруара 2007. године.

5. Народна скупштина осуђује јавно негирање или грубо умањивање геноцида у Сребреници, искривљавање судски утврђених чињеница и јавну глорификацију лица правоснажно осуђених за геноцид, злочине против човечности и ратне злочине.

Народна скупштина позива Владу Републике Србије да у року од 90 дана припреми предлог измене и допуне Кривичног законика којим би се изричито обухватиле и релевантне правоснажне пресуде Међународног кривичног трибунала за бившу Југославију и Међународног резидуалног механизма за кривичне судове.

6. Република Србија потврђује решеност да спречава геноциде и друге масовне злочине, пуну посвећеност извршавању обавеза из Конвенције о спречавању и кажњавању злочина геноцида и приврженост начелима одговорности за заштиту становништва од геноцида, ратних злочина, етничког чишћења и злочина против човечности, садржаним у Завршном документу Светског самита из 2005. године.

7. Надлежни органи Републике Србије ће, у складу са домаћим и међународним правом, предузимати све законом предвиђене мере ради откривања и кривичног гоњења лица осумњичених за учешће у геноциду у Сребреници и повезаним међународним кривичним делима која нису правоснажно процесуирана, као и ради пуне регионалне и међународне правосудне сарадње.

8. Народна скупштина наглашава значај наставка процеса проналажења и идентификације преосталих жртава геноцида у Сребреници, њиховог

достојанственог укола и сарадње надлежних органа Републике Србије с институцијама Босне и Херцеговине и другим надлежним институцијама у том процесу, у складу са законом и међународним обавезама Републике Србије.

9. Народна скупштина наглашава значај обнове поверења међу народима, засноване на дијалогу, суочавању с прошлошћу, поштовању судски утврђених чињеница, посвећености правди и подршци жртвама.

Народна скупштина изражава најдубљи пијетет према свим цивилним жртвама ратова на простору бивше Југославије и наглашава да поштовање сваке жртве не може бити основ за релативизацију, негирање или умањивање било којег правоснажно утврђеног злочина.

10. Република Србија ће развијати образовне програме засноване на судски утврђеним чињеницама, веродостојним историјским изворима и стандардима образовања о људским правима ради очувања сећања на жртве, спречавања негирања и искривљавања чињеница и превенције будућих злочина.

Република Србија ће унапређивати механизме раног упозоравања и институционалног одговора на системску дискриминацију, говор мржње, подстицање на насиље и друге појаве које могу указивати на ризик од злочина.

Република Србија ће обезбеђивати пуну и делотворну заштиту људских и мањинских права и равноправно учешће припадника националних мањина у јавном и политичком животу.

11. Влада Републике Србије подноси Народној скупштини, најкасније до 31. марта текуће године, извештај о мерама предузетим током претходне календарске године ради спровођења ове резолуције.

Извештај нарочито садржи податке о мерама из надлежности Владе које се односе на регионалну правосудну сарадњу, проналажење и идентификацију жртава,

образовне програме и сузбијање негирања злочина, глорификације осуђених лица и говора мржње.

Први извештај подноси се у року од шест месеци од дана доношења ове резолуције.

Ову Резолуцију објавити у „Службеном гласнику Републике Србије“.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

И УСТАВНИ И ПРАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ РЕЗОЛУЦИЈЕ

Уставни основ за доношење ове резолуције садржан је у члану 99. став 1. тачка 7. и став 3. Устава Републике Србије, којим је прописано да Народна скупштина доноси законе и друге опште акте из надлежности Републике Србије и врши друге послове одређене Уставом и законом, као и у члану 8. став 1. Закона о Народној скупштини („Службени гласник РС“, број 9/10), којим је, између осталог, прописано да Народна скупштина доноси резолуцију.

II РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ РЕЗОЛУЦИЈЕ

Доношење Резолуције о геноциду у Сребреници има за циљ да Народна скупштина Републике Србије, полазећи од судски утврђених чињеница и међународних обавеза Републике Србије, јасно осуди геноцид у Сребреници, искаже пијетет према жртвама, одбаци сваку колективну кривицу српског народа и утврди правце деловања државних органа у оквиру њихових уставних и законских надлежности.

Генерална скупштина Уједињених нација усвојила је 23. маја 2024. године Резолуцију 78/282, којом је 11. јул проглашен за Међународни дан промишљања и сећања на геноцид у Сребреници 1995. године. Том резолуцијом осуђује се негирање геноцида и глорификација правоснажно осуђених лица, наглашава значај образовања заснованог на утврђеним чињеницама, као и проналажења и

идентификације преосталих жртава те њиховог достојанственог укопа и наставка процесуирања лица која још нису изведена пред лице правде.

Међународни суд правде је пресудом од 26. фебруара 2007. године утврдио повреду обавеза Републике Србије у погледу спречавања и кажњавања геноцида.

Правоснажним пресудама Међународног кривичног трибунала за бившу Југославију, Међународног резидуалног механизма за кривичне судове и надлежних домаћих судова утврђена је индивидуална кривична одговорност више лица за геноцид, удружени злочиначки подухват и друге злочине повезане с догађајима у Сребреници, међу којима су и руководиоци служби безбедности Републике Србије. Резолуција полази од правоснажних судских одлука и њом се не врши нова правна квалификација нити утврђује кривица било којег лица.

Народна скупштина је 31. марта 2010. године усвојила Декларацију о осуди злочина у Сребреници. Нови међународни документи и правоснажне пресуде донесене након усвајања те декларације представљају материјални основ да се став Народне скупштине допуни и прецизира на начин како је то предвиђено овом резолуцијом.

Усвајањем Резолуције потврђује се пуна посвећеност Републике Србије извршавању обавеза из Конвенције о спречавању и кажњавању злочина геноцида, релевантних правила међународног права и правоснажних одлука надлежних међународних судова, као и унапређењу домаћег правног оквира тамо где се утврди да постоје нормативне празнине.

Доношењем ове резолуције Република Србија потврђује приврженост демократским вредностима, људским правима, основним слободама и мирном суживоту.

Прихватање судски утврђених чињеница о геноциду у Сребреници представља нужан корак за изградњу дијалога, сарадње, поверења и трајног мира у региону, заснованог на истини, суочавању с прошлошћу, посвећености правди и подршци

жртвама и њиховим породицама као основи за јачање безбедности, стабилности и просперитета.

Резолуција представља јасно дистанцирање од политика етничког чишћења, негирања злочина, говора мржње и институционалне или политичке заштите лица одговорних за геноцид и друге међународне злочине.

Посебан разлог за доношење Резолуције јесте потреба да се обезбеди делотворна сарадња у проналажењу и идентификацији преосталих жртава, наставак процесуирања лица која нису правоснажно процесуирана, развој образовних програма заснованих на утврђеним чињеницама и успостављање редовног извештавања Народне скупштине о спровођењу усвојених мера.

III ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ РЕЗОЛУЦИЈЕ

Мере предвиђене овом резолуцијом спроводиће се првенствено у оквиру постојећих надлежности и одобрених буџетских средстава надлежних органа. Евентуална додатна средства за нове програме и активности планираће се у складу са законом којим се уређује буџетски систем и законом о буџету Републике Србије.

ПРИМЉЕНО: 14 .07. 2026

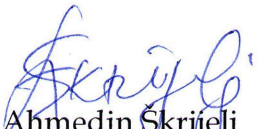
РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
14. jul 2026. godine
Beograd

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
01	02-2407/26		

**PREDSJEDNICI
NARODNE SKUPŠTINE**

Na osnovu člana 107. stav 1. Ustava Republike Srbije („Službeni glasnik RS“, broj 98/2006 i 115/2021), člana 40. stav 1. tačka 1. Zakona o narodnoj skupštini („Službeni glasnik RS“, broj 9/2010) i člana 150. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine („Službeni glasnik RS“, broj 20/2012 – prečišćen tekst) podnosimo **PRIJEDLOG REZOLUCIJE O GENOCIDU U SREBRENICI**, sa prijedlogom da se uzme u pretres.

NARODNI POSLANICI

Ahmedin Skrijelj

Minela Kalender

Shaip Kamberi

PRIJEDLOG

Polazeći od Rezolucije Generalne skupštine Ujedinjenih nacija 78/282 o Međunarodnom danu promišljanja i sjećanja na genocid u Srebrenici 1995. godine od 23. maja 2024. godine, ističući privrženost duhu i normama Univerzalne deklaracije Ujedinjenih nacija o ljudskim pravima, Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima, Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, Dopunskih protokola uz Ženevske konvencije od 12. augusta 1949. godine, Konvencije o sprečavanju i kažnjavanju zločina genocida i Rimskog statuta Međunarodnog krivičnog suda,

poštujući pravosnažne presude Međunarodnog krivičnog tribunala za bivšu Jugoslaviju, Međunarodnog rezidualnog mehanizma za krivične sudove i presudu Međunarodnog suda pravde od 26. februara 2007. godine

rukovodeći se potrebom osiguranja trajnog i stabilnog mira i vraćanja povjerenja između država i naroda na prostoru bivše SFRJ,

potvrđujući opredijeljenost za poštovanje teritorijalnog integriteta i suvereniteta Bosne i Hercegovine, kao i drugih država u regionu,

imajući u vidu značaj suočavanja s prošlošću radi obnove povjerenja između srpskog i bošnjačkog naroda, kao i među drugim narodima na prostoru bivše SFRJ,

nedvosmisleno osuđujući genocid, etničko čišćenje, ratne zločine, zločine protiv čovječnosti i upotrebu sile radi ostvarivanja političkih ciljeva,

izražavajući najdublji pijetet prema svim žrtvama genocida, ratnih i drugih zločina na prostoru bivše SFRJ i prepoznajući prijetnju koju govor mržnje i zločini iz mržnje predstavljaju za nacionalnu i regionalnu bezbjednost,

naglašavajući da je krivična odgovornost za genocid i druge međunarodne zločine individualna i da se ne može pripisivati bilo kojem narodu, etničkoj, vjerskoj ili drugoj zajednici kao cjelini, uz razlikovanje individualne krivične odgovornosti od

međunarodnopravne odgovornosti države u obimu utvrđenom pravosnažnim odlukama nadležnih međunarodnih sudova,

afirmišući dijalog, međusobno poštovanje, univerzalne vrijednosti ljudskih prava i mirnu koegzistenciju nasuprot mržnji, antagonizmu i konfrontaciji,

pozivajući se na Deklaraciju Narodne skupštine Republike Srbije o osudi zločina u Srebrenici od 31. marta 2010. godine ("Službeni glasnik RS", broj 20/2010) i na potrebu njenog usklađivanja s naknadno usvojenim relevantnim međunarodnim dokumentima i pravosnažnim presudama,

Narodna skupština Republike Srbije, na osnovu člana 99. stav 1. tačka 7. i stav 3. Ustava Republike Srbije i člana 8. stav 1. Zakona o Narodnoj skupštini, donosi

R E Z O L U C I J U

O GENOCIDU U SREBRENICI

1. Narodna skupština Republike Srbije najstrože osuđuje genocid počinjen nad Bošnjacima u Srebrenici u julu 1995. godine, utvrđen pravosnažnim presudama nadležnih međunarodnih sudova.

2. Narodna skupština potvrđuje da se srpskom narodu, kao cjelini, ne može pripisati kolektivna odgovornost za genocid i druge zločine.

Narodna skupština osudom genocida u Srebrenici otklanja i kolektivnu odgovornost sa budućih generacija srpskog naroda.

Krivična odgovornost je individualna i može biti utvrđena isključivo u postupku pred nadležnim sudom, u odnosu na lica koja su zločine naredila, organizovala, izvršila, podstrekavala, pomagala ili za njih odgovaraju po drugom osnovu predviđenom domaćim ili međunarodnim krivičnim pravom.

3. Republika Srbija obilježava 11. jul kao Međunarodni dan promišljanja i sjećanja na genocid u Srebrenici, u skladu sa Rezolucijom Generalne skupštine Ujedinjenih nacija 78/282.

4. Narodna skupština Republike Srbije izražava najdublje saučešće porodicama žrtava i upućuje izvinjenje zbog povrede obaveza Republike Srbije u pogledu sprečavanja i kažnjavanja genocida, shodno presudi Međunarodnog suda pravde od 26. februara 2007. godine.

5. Narodna skupština osuđuje javno negiranje ili grubo umanjivanje genocida u Srebrenici, iskrivljavanje sudski utvrđenih činjenica i javnu glorifikaciju lica pravnosnažno osuđenih za genocid, zločine protiv čovječnosti i ratne zločine.

Narodna skupština poziva Vladu Republike Srbije da u roku od 90 dana pripremi prijedlog izmjene i dopune Krivičnog zakonika kojim bi se izričito obuhvatile i relevantne pravnosnažne presude Međunarodnog krivičnog tribunala za bivšu Jugoslaviju i Međunarodnog rezidualnog mehanizma za krivične sudove.

6. Republika Srbija potvrđuje riješenost da sprečava genocid i druge masovne zločine, punu posvećenost izvršavanju obaveza iz Konvencije o sprečavanju i kažnjavanju zločina genocida i privrženost načelima odgovornosti za zaštitu stanovništva od genocida, ratnih zločina, etničkog čišćenja i zločina protiv čovječnosti, sadržanim u Završnom dokumentu Svjetskog samita iz 2005. godine.

7. Nadležni organi Republike Srbije će, u skladu sa domaćim i međunarodnim pravom, preduzimati sve zakonom predviđene mjere radi otkrivanja i krivičnog gonjenja lica osumnjičenih za učešće u genocidu u Srebrenici i povezanim međunarodnim krivičnim djelima koja nisu pravnosnažno procesuirana, kao i radi pune regionalne i međunarodne pravosudne saradnje.

8. Narodna skupština naglašava značaj nastavka procesa pronalaženja i identifikacije preostalih žrtava genocida u Srebrenici, njihovog dostojanstvenog ukopa i saradnje nadležnih organa Republike Srbije s institucijama Bosne i Hercegovine i drugim

nadležnim institucijama u tom procesu, u skladu sa zakonom i međunarodnim obavezama Republike Srbije.

9. Narodna skupština naglašava značaj obnove povjerenja među narodima, zasnovane na dijalogu, suočavanju s prošlošću, poštovanju sudski utvrđenih činjenica, posvećenosti pravdi i podršci žrtvama.

Narodna skupština izražava najdublji pijetet prema svim civilnim žrtvama ratova na prostoru bivše Jugoslavije i naglašava da poštovanje svake žrtve ne može biti osnov za relativizaciju, negiranje ili umanjivanje bilo kojeg pravosnažno utvrđenog zločina.

10. Republika Srbija će razvijati obrazovne programe zasnovane na sudski utvrđenim činjenicama, vjerodostojnim historijskim izvorima i standardima obrazovanja o ljudskim pravima, radi očuvanja sjećanja na žrtve, sprečavanja negiranja i iskrivljavanja činjenica i prevencije budućih zločina.

Republika Srbija će unapređivati mehanizme ranog upozoravanja i institucionalnog odgovora na sistemsku diskriminaciju, govor mržnje, podsticanje na nasilje i druge pojave koje mogu ukazivati na rizik od zločina.

Republika Srbija će obezbjeđivati punu i djelotvornu zaštitu ljudskih i manjinskih prava i ravnopravno učešće pripadnika nacionalnih manjina u javnom i političkom životu.

11. Vlada Republike Srbije podnosi Narodnoj skupštini, najkasnije do 31. marta tekuće godine, izvještaj o mjerama preduzetim tokom prethodne kalendarske godine radi sprovođenja ove rezolucije.

Izvještaj naročito sadrži podatke o mjerama iz nadležnosti Vlade koje se odnose na regionalnu pravosudnu saradnju, pronalaženje i identifikaciju žrtava, obrazovne programe i suzbijanje negiranja zločina, glorifikacije osuđenih lica i govora mržnje.

Prvi izvještaj podnosi se u roku od šest mjeseci od dana donošenja ove rezolucije.

Ovu Rezoluciju objaviti u „Službenom glasniku Republike Srbije“.

O B R A Z L O Ž E N J E

I USTAVNI I PRAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE REZOLUCIJE

Ustavni osnov za donošenje ove rezolucije sadržan je u članu 99. stav 1. tačka 7. i stav 3. Ustava Republike Srbije, kojim je propisano da Narodna skupština donosi zakone i druge opće akte iz nadležnosti Republike Srbije i da vrši druge poslove određene Ustavom i zakonom, kao i u članu 8. stav 1. Zakona o Narodnoj skupštini („Službeni glasnik RS“, broj 9/10), kojim je, između ostalog, propisano da Narodna skupština donosi rezoluciju.

II RAZLOZI ZA DONOŠENJE REZOLUCIJE

Donošenje Rezolucije o genocidu u Srebrenici ima za cilj da Narodna skupština Republike Srbije, polazeći od sudski utvrđenih činjenica i međunarodnih obaveza Republike Srbije, jasno osudi genocid u Srebrenici, iskaže pijetet prema žrtvama, odbaci svaku kolektivnu krivicu srpskog naroda i utvrdi pravce djelovanja državnih organa u okviru njihovih ustavnih i zakonskih nadležnosti.

Generalna skupština Ujedinjenih nacija usvojila je 23. maja 2024. godine Rezoluciju 78/282, kojom je 11. juli određen kao Međunarodni dan promišljanja i sjećanja na genocid u Srebrenici 1995. godine. Tom rezolucijom osuđuju se negiranje genocida i glorifikacija pravosnažno osuđenih lica, naglašava značaj obrazovanja zasnovanog na utvrđenim činjenicama, pronalaženja i identifikacije preostalih žrtava, njihovog dostojanstvenog ukopa i nastavka procesuiranja lica koja još nisu izvedena pred lice pravde.

Međunarodni sud pravde je presudom od 26. februara 2007. godine utvrdio povredu obaveza Republike Srbije u pogledu sprečavanja i kažnjavanja genocida.

Pravosnažnim presudama Međunarodnog krivičnog tribunala za bivšu Jugoslaviju, Međunarodnog rezidualnog mehanizma za krivične sudove i nadležnih domaćih sudova utvrđena je individualna krivična odgovornost više lica za genocide, udruženi zločinački poduhvat i druge zločine povezane s događajima u Srebrenici, među kojima su i

rukovodioci službi bezbjednosti Republike Srbije. Rezolucija ne vrši novu pravnu kvalifikaciju niti utvrđuje krivicu bilo kojeg lica, već polazi od pravosnažnih sudskih odluka.

Narodna skupština je 31. marta 2010. godine usvojila Deklaraciju o osudi zločina u Srebrenici. Novi međunarodni dokumenti i pravosnažne presude doneseni nakon usvajanja te deklaracije predstavljaju materijalni osnov da se stav Narodne skupštine dopuni i precizira na način kako je to predviđeno ovom Rezolucijom.

Usvajanjem Rezolucije potvrđuje se puna posvećenost Republike Srbije izvršavanju obaveza iz Konvencije o sprečavanju i kažnjavanju zločina genocida, relevantnih pravila međunarodnog prava i pravosnažnih odluka nadležnih međunarodnih sudova, kao i unapređenju domaćeg pravnog okvira tamo gdje se utvrdi da postoje normativne praznine.

Donošenjem ove Rezolucije Republika Srbija potvrđuje privrženost demokratskim vrijednostima, ljudskim pravima, osnovnim slobodama i mirnom suživotu.

Prihvatanje sudski utvrđenih činjenica o genocidu u Srebrenici predstavlja nužan korak za izgradnju dijaloga, saradnje, povjerenja i trajnog mira u regionu, zasnovanog na istini, suočavanju sa prošlošću, posvećenosti pravdi i podršci žrtvama i njihovim porodicama kao osnovi za jačanje bezbjednosti, stabilnosti i prosperiteta.

Rezolucija predstavlja jasno distanciranje od politika etničkog čišćenja, negiranja zločina, govora mržnje i institucionalne ili političke zaštite lica odgovornih za genocid i druge međunarodne zločine.

Poseban razlog za donošenje Rezolucije jeste potreba da se obezbijedi djelotvorna saradnja u pronalaženju i identifikaciji preostalih žrtava, nastavak procesuiranja lica koja nisu pravosnažno procesuirana, razvoj obrazovnih programa zasnovanih na utvrđenim činjenicama i uspostavljanje redovnog izvještavanja Narodne skupštine o sprovođenju usvojenih mjera.

III PROCJENA FINANSIJSKIH SREDSTAVA POTREBNIH ZA SPROVOĐENJE REZOLUCIJE

Mjere predviđene ovom rezolucijom sprovodiće se prvenstveno u okviru postojećih nadležnosti i odobrenih budžetskih sredstava nadležnih organa. Eventualna dodatna sredstva za nove programe i aktivnosti planiraće se u skladu sa zakonom kojim se uređuje budžetski sistem i zakonom o budžetu Republike Srbije.